

EXCURSIÓ A L'ANOIA PLANA D'ANCOSA – PUIG CASTELLAR

Data: DIUMENGE 26 DE NOVEMBRE DE 2017

Hora de sortida: 8 DEL MATÍ

Desplaçament: AMB COTXES PARTICULARS

Lloc de sortida: APARCAMENT DEL PARC DEL GARRAF

Coordinadors de la sortida: Xavier Caba i Silvia Rovira

Horaris previstos:

08.00 h - Trobada a l'aparcament del Parc del Garraf.

08.15 h - Sortida en direcció a La Llacuna (Anoia).

09.20 h - Arribada a Torrebusqueta.

09.30 h - Inici de l'excursió pel carrer de la plana.

10.45 h - Casa d'Ancosa.

11.00 h – Roure d'Ancosa

12.00 h – Font de les Canals

12.45 h – Puig Castellar

14.00 h –Desviació cap a Torrebusqueta

14.30 h – Arribada a Torrebusqueta i sortida cap a La Llacuna per dinar

16:00 h - Cafetó i cap a casa!!

Resum de l'itinerari:

Torrebusqueta (676 m) - Monestir d'Ancosa i Casa d'Ancosa - Roure d'Ancosa - Avenc d'Ancosa - Font de les Canals - Puig Castellar (944 m) - Poblat Ibèric - Font de les Clotes - Torrebusqueta.

Distància: 12,5 km. Desnivell: 300 m.

Material necessari (què cal portar):

Menjar i aigua: Caldrà portar l'esmorzar, el dinar (OPCIONAL) i el que us calgui d'avituallament durant l'excursió (fruits secs, fruita, barretes...). L'excursió serà durant el matí. Arribarem als cotxes al voltant de les 14 h, podrem dinar tots junts al final de l'excursió o anar a dinar a casa. Recomanem que porteu aigua, tot i que durant la ruta trobarem diverses fonts.

Roba: L'excursió es fa a finals de tardor, a una alçada del voltant de 900 m, recomanem diverses capes per tal de poder-se adaptar a la climatologia, sense oblidar la roba d'abric.

Calçat adequat: Botes de muntanya de canya mitjana o alta per protegir bé el peu i el turmell.

Documentació: Targeta federativa i document d'identitat, targeta de la Seguretat Social, etc.

Altres materials recomanats: Prismàtics.

Descripció del recorregut en cotxes:

El punt de sortida és el **pàrquing del Parc del Garraf**. Per anar fins a Torrebusqueta (dins el terme municipal de la Llacuna) us recomanem la següent ruta:

Preneu la C-15 direcció Igualada, preneu la sortida Sant Joan de Mediona/Cabrera d'Anoia/Canaletes i continueu direcció Sant Joan de Mediona. Voregeu Sant Pere Sacarrera, creueu Sant Joan de Mediona i continueu la carretera fins arribar a la Llacuna. Des d'allà, agafeu, cap a l'esquerra, la BP-2121 direcció Font Rubí/ Vilafranca. De seguida veureu un rètol que us indica el trencall a la dreta que, per la BV-2138, us portarà, en uns 2 km, a Torrebusqueta, des d'on iniciarem l'excursió.

Dificultats que hi pot haver i altres qüestions a tenir en compte:

L'excursió no presenta dificultats especial, transcorre principalment per pistes forestals i camins amples i ben marcats.

Els únics punts delicats són el **Pou de gel** i l'**Avenc d'Ancosa**, aquí caldrà estar més atents als infants, ja que són obertures molt verticals i per tant cal considerar el **risc de caiguda** al buit. El Pou està protegit amb una malla metàl·lica, però al voltant de l'entrada de l'Avenc no hi ha cap protecció.

Cal que els pares vigilin i es responsabilitzin dels seus fills. Al llarg de l'excursió s'ha previst fer algunes parades de REAGRUPAMENT. Cal que tothom les respecti en benefici del grup. Els adults responsables dels menors hauran de vetllar per la seva seguretat. No es pot córrer durant el trajecte. Els menors no han de passar al davant de la persona que se situarà al capdavant i que farà el guiatge de l'itinerari. Vetlleu-ho, si us plau.

Descripció de l'itinerari (Opció General):

Itinerari revisat sobre el terreny el setembre de 2017

Sortim de Torrebussqueta pel carrer de la Plana que, en sortir del nucli de cases, es converteix en un camí que transcorre entre camps de conreu. El primer tram és planer, però de seguida comença a enfilarse cap a la plana d'Ancosa, per on transitarem durant la primera part de la nostra excursió.

No patiu que aquesta pujada no és gaire llarga. La pujada forta de veritat la trobarem més endavant. El camí que seguim desemboca a una pista ampla, que prenem cap a l'esquerra. De seguida deixarem, també a l'esquerra, un camí que baixa del puig Castellar i que farem servir a la tornada.

A la dreta veiem un senyal que ens indica l'existència d'una bassa per als bombers que trobarem més endavant. Aviat comencem a tenir una bona panoràmica de la plana d'Ancosa, amb el Formigosa, un vell conegut d'una gèlida sortida de febrer, al fons.

Seguim avançant per una pista forestal. Al cap d'uns 2 km arribarem al primer punt d'interès de la sortida, les restes del monestir i de la casa d'Ancosa. *"Convent cedit pels comtes de Barcelona als monjos cistercencs de Valldaura que s'hi van instal·lar l'any 1155. Poc després, per manca d'aigua, van traslladar-se a Santes Creus. Fou explotat com a granja dependent del reial monestir de Santes Creus. Les runes d'aquest monestir són properes a la gran masia d'Ancosa."*

A pocs metres de la casa d'Ancosa hi ha un pou molt antic, fet de pedra seca, cobert amb una cúpula, que ha estat recuperat i rehabilitat i és realment una joia de l'arquitectura popular, de difícil datació. Té 3 metres de diàmetre i 9 de profunditat. Diuen que és un pou romà, que a l'hivern s'omplia de neu que conservava fins gairebé l'estiu.

Seguim pel camí principal i no gaire lluny del pou arribem a la bassa per als bombers que ens han anunciat abans. Prop de la bassa podem veure un petit aiguamoll envoltat d'un canyissar.

A la cruïlla de camins que hi ha davant la bassa, prenem un ramal a la dreta que ens porta a la segona gran atracció de la jornada, un roure monumental, declarat arbre monumental per la Generalitat l'any 1990. *“El roure té una alçària d'uns 20 metres. Durant segles va ser un arbre ritual i, les nits de Sant Joan, les mares hi portaven els nadons, realitzaven un tall a l'arbre i col·locaven una fusta al forat per on feien passar els nadons repetint un conjur. Es deia que el roure absorbia les malalties dels nens i els transferia el seu vigor i la seva vitalitat.”*

A uns 500m del roure, seguint el camí en la mateixa direcció que portàvem, s'arriba a l'entrada de l'avenc d'Ancosa. *“Cavitat natural d'origen hidràulic amb entrada vertical de manera que quan plou recull aigua de la pluja. El seu interior està completament sec, ja que l'aigua drena per les esquerdes del seu fons. Explorat el 1907 pel Club Muntanyenc Barcelonès, s'ha determinat que té una profunditat de 32 m. Diu la llegenda que, si llances una pinya al seu interior, al cap d'una setmana pots veure-la sortir a la bassa de Capellades. Al llarg de la història ha estat un espai destinat a llençar-hi tot tipus de residus, especialment animals morts dels ramats que pasturaven per la plana.”*

Una vegada visitat el forat de l'entrada de l'avenc, retornem pel mateix camí, passem de llarg del Roure d'Ancosa i fem de nou cap a la bifurcació que hem trobat abans prop de la bassa dels bombers. Ara agafem el trencall que puja a mà dreta i que ens portarà fins al cim del puig Castellar, les antenes del qual ja veiem al fons. Tenim per davant quasi 3 km de pujada, en alguns trams amb pendent considerable.

Per sort, cap a mitja pujada podrem fer una paradeta al costat de la font de les Canals, de la qual sempre en surt un bon doll d'aigua. Al costat de la font trobarem també un petit estany amb unes quantes granotes.

Deixem enrere la font i continuem la pujada fins al puig Castellar. Poc abans d'arribar-hi, en l'últim tram de fort pendent, deixem a mà esquerra un conjunt d'antenes de telefonia.

EL PUIG CASTELLAR té una alçada de 945 metres. Al cim, podem trobar-hi un vèrtex geodèsic, una caseta de fusta per a la vigilància forestal i una de les millors vistes de gran part de la comarca de l'Anoia.

Després de recuperar-nos de l'esforç de la pujada, iniciarem el descens per un bonic corriol costerut que ens portarà a una pista ampla des d'on accedirem a les restes d'un poblat ibèric, excavat parcialment l'any 1979, que data del segle II o III aC.

Una vegada visitat el poblat, retornem a la pista reculant uns quants metres fins a trobar un camí que sembla que passa per sota el Puig Castellar. Aquest camí és, però, un cul de sac, per això de seguida el deixarem per agafar un corriol que surt cap a la dreta i que, després d'un curt tram de baixada, enllaça amb un camí ample que seguim cap a l'esquerra, primer planejant una mica i després amb marcada baixada.

A mitja baixada ens arriba per l'esquerra un camí que puja directe al puig Castellar. Nosaltres continuem baixant fins arribar a trobar-nos amb el camí que hem seguit a l'inici de l'excursió, i que seguim ara a la dreta.

Després d'una ampla i coneguda ziga-zaga, ens trobem amb la desviació que porta directament a Torrebusqueta. Els menuts i els que estiguin cansats poden retornar per aquest camí. Els altres allarguem l'excursió una mica menys d'un parell de quilòmetres per anar a buscar la font de les Clotes. Passada la font, i just abans d'una instal·lació fotovoltaica de producció d'energia elèctrica, prendrem a la dreta un camí, que després de seguir un curt tram de carretera (vigileu de circular per l'esquerra) ens retornarà al punt d'inici de l'excursió.

Descripció de l'itinerari (Opció Menuts):

Itinerari revisat sobre el terreny el setembre de 2017

Aquest itinerari és compartit amb l'Opció General, però hi ha la possibilitat d'estalviar-se part de la ruta si no es visita l'entrada de l'avenc d'Ancosa, i després de visitar el roure d'Ancosa es comença a pujar cap al puig Castellar (uns 800 m anar i tornar).

També, al final de l'excursió, es pot retornar directament a Torrebusqueta sense visitar la font de les Clotes (reducció d'aproximadament 1 km).

NOTES:

Aquesta activitat de muntanya està organitzada pel Grup de Muntanya en Família (GMeF) de l'Agrupació Excursionista Talaia i s'adreça als membres de l'entitat adscrits al GMeF. D'acord amb allò que marca la legislació per a les activitats esportives¹, **tots els participants a les activitats del GMeF hauran de disposar de la llicència federativa de l'any en curs**. Els menors que participen en aquesta activitat de muntanya hauran d'anar acompanyats dels seus pares o altres familiars que se'n faran responsables.

¹ Decret 58/2010, de 4 de maig, de les entitats esportives de Catalunya, i Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport.